

29 Αυγούστου 2015

Ταξίδι στην αγαπημένη μας Μήλο (Μέρος 1ο)

[/ Γενικά](#)

Image not found or type unknown

Το λιμάνι του Αδάμαντα

Τη Μήλο, το ηφαιστειακό αυτό νησί στις Δυτικές Κυκλάδες που έχει σχήμα πετάλου, το ήξερα από τα νεανικά μου χρόνια, όταν μαθαίναμε στην Αρχαιολογία για τον οψιδιανό των προϊστορικών χρόνων και τη Φυλακωπή,

Φυλακωπή

αλλά και για τον Διάλογο Αθηναίων και Μηλίων, όπως μας τον παρουσιάζει στο 5ο βιβλίο της Ιστορίας του ο Θουκυδίδης.

Ασφαλώς, όλοι γνωρίζουμε την Αφροδίτη της Μήλου που βρέθηκε το 1820 και σήμερα βρίσκεται στο Μουσείο του Λούβρου.

Αφροδίτη της Μήλου

Γνώρισα, όμως, τη Μήλο και την αγάπησα, όταν ο σύζυγός μου υπηρέτησε ως Διευθυντής της Εθνικής Τράπεζας στο νησί. Έζησα για κάποιους μήνες κι εγώ εκεί, και μετά τη Νίσυρο όπου έζησα για ένα χρόνο, υπηρετώντας ως φιλόλογος στο Λύκειο Νισύρου, η Μήλος κατέχει μια σημαντική θέση στην καρδιά μου.

Ηλιοβασίλεμα στον κόλπο του Αδάμαντα

Ο Μήλος, σύμφωνα με τη μυθολογία, ήταν γιος του ποταμού Σκαμάνδρου που αποίκισε το νησί μετά από οδηγία της θεάς Αφροδίτης. Ήταν ένας όμορφος νέος που τον ερωτεύτηκαν οι τρεις Ολύμπιες θεές, Ήρα, Αθηνά και Αφροδίτη.

Το λιμάνι του Αδάμαντα

Έτσι, δημιουργήθηκε η έρις μεταξύ τους, γι' αυτό κάλεσαν τον Πάρη που πρόσφερε το μήλο στην Αφροδίτη, «τη καλλίστη».

Η Μήλος είναι, αναμφίβολα, το νησί των χρωμάτων, του αιώνιου γαλάζιου του Αιγαίου και του φούξια της βουκαμβίλιας,

νησί

όμορφων

γεύσεων,

Αρχαίο Θέατρο

κοιτίδα πολιτισμού,

με τις πολύχρωμες παραλίες, τις κρυμμένες κατακόμβες,
ένα νησί «φυσικής τέχνης»,

Σαρακίνικο

ένα κυκλαδίτικο νησί απaráμιλλης φυσικής ομορφιάς!

Φυροπόταμος

Είναι το νησί που για αιώνες οι αέρηδες και τα κύματα του Αιγαίου σμίλεψαν την ξεχωριστή ομορφιά της.

Κάθε εποχή βρίσκει τη Μήλο πανέμουστη. Καταπράσινη και λουλουδιασμένη την άνοιξη, πολυσύχναστη και χαρούμενη το καλοκαίρι,

Νυχτερινός Αδάμαντας

γαλήνια και τρυφερή το φθινόπωρο, με αρώματα νοτισμένης φύσης,

Εμποριός

ευμετάβλητη τον χειμώνα, άλλοτε αγριεμένη κι άλλοτε αναπάντεχα ηλιόλουστη, μαυλίζει τους λιγοστούς τυχερούς επισκέπτες με το καθαίο φως της.

Από τον Προφήτη Ηλία

Το αγάπησα από την πρώτη στιγμή που το γνώρισα αυτό το νησί. Μάλιστα, όπως είναι φυσικό, έχω και τις αδυναμίες μου, κάποιες γωνιές που αγαπώ ιδιαίτέρως, κάποια μέρη στα οποία ακουμπά η ψυχή μου,

Μήλος, Μαντράκια

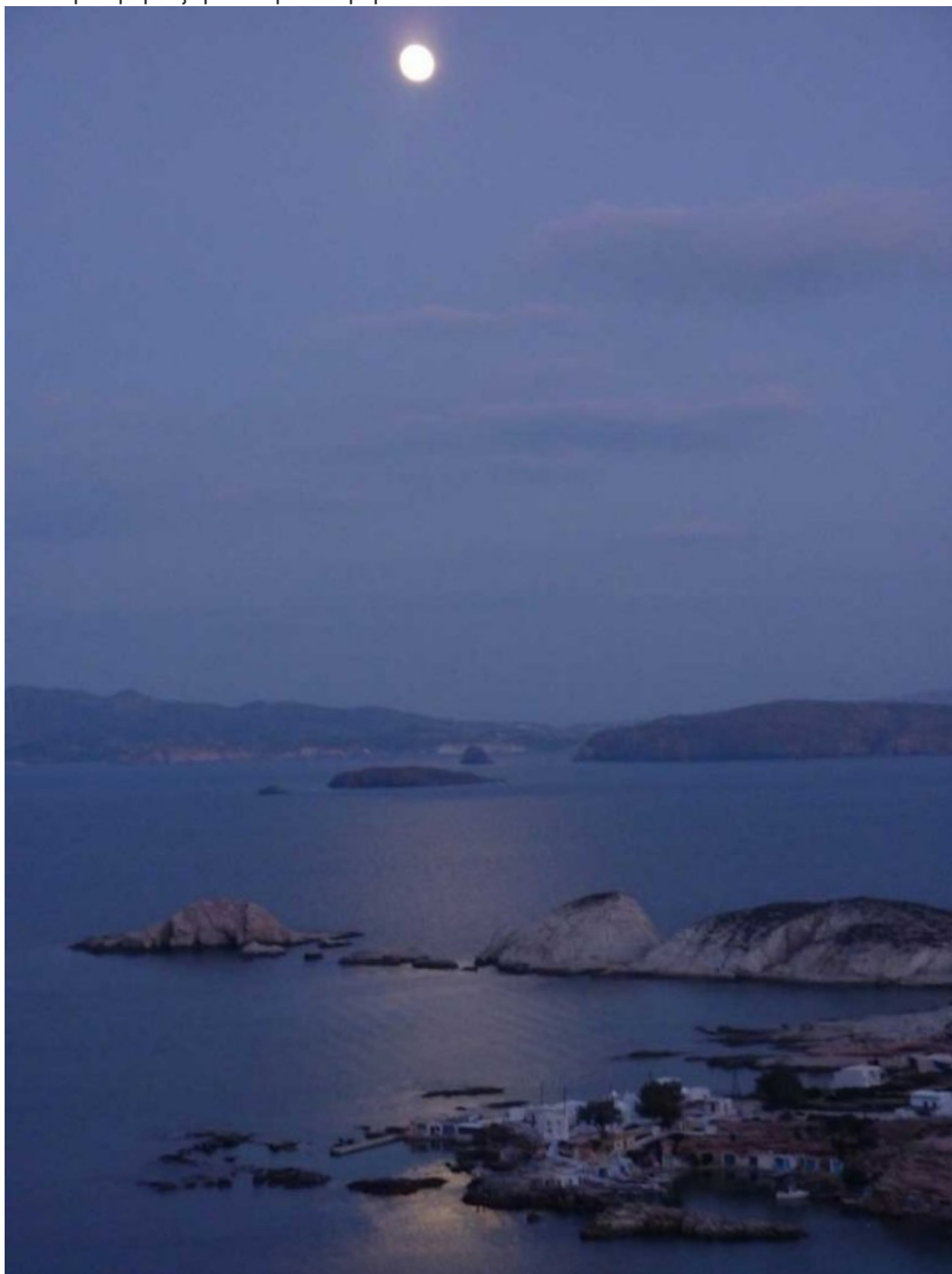
κάποιες στιγμές και κάποιες εικόνες που τις κουβαλώ είκοσι χρόνια μετά. Μα κυρίως έχω και κάποιους ανθρώπους που μας έδεσε μια όμορφη φιλία.

Καταρχάς, το πιο αγαπημένο μου κομμάτι από τη Μήλο είναι ένας λιλιπούτειος οικισμός στα βόρεια του νησιού, τα Μαντράκια,

Τα αγαπημένα μου Μαντράκια

όπου αφήνω τη ματιά μου να πλανηθεί σε όλο το Αιγαίο, γεύομαι την αρμύρα του και αφουγκράζομαι τη δύναμή του.

Επιπλέον, μια εικόνα που κρατώ ζωντανή στη μνήμη μου από τον μήνα Μάιο στο νησί είναι ότι πηγαίνοντας για τα Μαντράκια όλη η πλάση ήταν ντυμένη με

παπαρούνες. Μια κατακόκκινη οπτασία!

Πηγή: www.lysandrou.blogspot.gr